

tid må vi se, hvad der skal ske, og det må vi forhandle om, men det burde ikke have været med.

Okay, jeg forstår på den gode samarbejdsånd, som har betydet, at vi har fået strikket et forslag til vedtagelse sammen på én dag, at der igen er fodslag mellem alle forsvarsforligspartierne og Kristeligt Folkeparti, som jeg synes vi hurtigst muligt skulle invitere med ind i kredsen, selv om de ikke var med, da det nugældende forsvarsforlig blev indgået. Derfor er jeg tryk ved situationen, ligesom CD i dag som altid er tryk ved den siddende forsvarsminister.

Hvad skal forsvaret så koste? Det skal jeg ikke sætte tal på, men jeg vil sige, at det selvfølgelig ikke skal koste én krone mere, end det behøver at koste. Når der skal disponeres, organiseres, rationaliseres og indkøbes, skal det selvfølgelig gøres så kvalitets- og prisbevidst som overhovedet muligt ligesom ved alle andre dispositioner, vi har at foretage herinde. Det siger sig selv: Ikke én krone for meget.

Til gengæld skal der altså også bruges det, som det store flertal anser for nødvendigt og rimeligt.

Vi har først og fremmest vores allianceforpligtelser i NATO at tage hensyn til. Det forhandler vi på plads med vores allierede, og dem skal vi selvfølgelig leve hundrede procent op til. Så har vi de internationale forpligtelser. Vi kan selvfølgelig ikke være bekendt at sende mandskab ud – og jeg er stolt som dansker over, at vi også på dette område deltager i internationalt samarbejde i en af de forreste linjer – uden at det har en uddannelse og et materiel, som er maksimalt, og som det virkelig kan være tjent med.

Så skal jeg have lov at sige, at der har været nævnt statistikker om, hvem der har skåret hvor meget ned. Nu glemte jeg min statistik dernede, men jeg kan den lidt udenad. Jeg kan sige, at i antal ansatte, altså årsværk i forsvaret, har vi i de sidste 6 år skåret 15 pct. ned. I antal procent af bruttonationalproduktet har vi også skåret ned, nemlig fra 2 pct. af bruttonationalproduktet til 1,7 pct. af bruttonationalproduktet, og dermed er vi nr. 10 på listen af NATO-lande. Der er altså 9 andre, der bruger mere af deres bruttonationalprodukt, end vi gør, og kun 5, der bruger mindre end vi. Så der er slet ikke tale om, at vi ikke har indstillet os på den nye tid og de nye krav og behov; det er på sin plads.

Et forsvar kan man ikke skrue op og ned på som et gasblus. Det kan man skrue op igen, og så koger vandet i løbet af få minutter. Men hvis forsvaret ikke er ajour hele tiden både med uddannelse og med materiel, kan der jo ske det i løbet af et måleligt antal år, at situationen i verden, selv situationen i Europa, skifter. Vi gør alt, hvad vi kan, for at det ikke skal ske, men det kan ske. Hvis det skulle være en nyhed for nogen, vil jeg gerne oplyse, at verden, selv Europa, endnu ikke er befolket af engle. De holder sig stadig væk i himmerig og er altså ikke klar til at lande her endnu.

Derfor kan vi ikke skrue ned, for kommer vi så i en situation om 5 eller X antal år, hvor der er behov for et ordentligt forsvar, er både uddannelsesprocessen og indkøbsprocessen så langvarig, at det så ikke kan nås.

CD støtter med glæde det fremsatte forslag til vedtagelse, og da nu hr. Estrup skal efterfølge mig heroppe, vil jeg gerne udfordre ham med vrede over, at han slår om sig med budskaber om, at hjemmeværnet skal nedskæres eller afskaffes. Fy for søren, det er noget af det bedste, vi overhovedet har i det danske forsvar. Det skal vi bevare.

Jørgen Estrup (RV):

I anledning af hr. Melchior's afsluttende ord går jeg da ud fra, at hr. Melchior trods alt er villig til at diskutere spørgsmålet om, hvordan hjemmeværnet bedst tjener dansk forsvar, i Forsvarskommissionen, men det tror jeg vi vender tilbage til.

Det ville i og for sig være mærkeligt, hvis jeg ikke og ikke bare på Det Radikale Venstres vegne, men faktisk på regeringens og på regeringspartiernes vegne startede med en tak til SF og hr. Villy Søvndal for denne debat, for det er jo sjældent, at man hører så smukke ord som dem, hr. Villy Søvndal startede med, hvor han snakkede om, at det var kloge ord, der stod i regeringsgrundlaget. Det ville man jo være et skarn hvis man så ikke takkede for.

Jeg synes, at det, der i og for sig er åbenbart i dag, er, at hr. Villy Søvndal har det, som små børn af og til har det, at de helst vil pakke gaverne ud, før de er nået frem til fødselsdagen eller juleaften. Det er meget forståeligt og også meget sympatisk, men det er ikke altid særlig klogt, og jeg tror, hr. Villy Søvndal ville have det godt, hvis han som andre var klar over, at forventningens glæde indimellem er ganske